

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5C/169/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416203377
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8416203377.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO:31 575 951 proti žalovanému : W. U., O..XX.XX.XXXX, Z. V. F. XXX/XX, XXX XX F. V., o zaplatenie 3.439,51 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.439,51 eur, úroky vo výške 180,71 eur, úroky z omeškania vo výške 1,60 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.439,51 eur od 2.2.2016 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 70,-eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 25. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 25. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.6.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.439,51 eur, úrok vo výške 180,71 eur, úrok z omeškania vo výške 1,60 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.441,52 eur od 23.1.2016 do 28.1.2016 a zo sumy 3.439,51 eur od 29.1.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 180,71 eur od 23.1.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 24.6.2015 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 3.500,-eur. Tvrdil, že sa tak stalo po overení bonity žalovaného v súlade s § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V žalobe uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli v zmysle jej bodu 1.1 aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom- Prima banka Slovensko, a.s. a Všeobecné obchodné podmienky- Prima banka Slovensko, a.s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie sú v uvedených obchodných podmienkach. V žalobe tvrdil, že poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach s tým, že celý úver aj s príslušenstvom bol povinný splatiť do 20.6.2023. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe žalovaný po vyčerpaní úveru porušil zmluvné povinnosti, preto žalobca po zaslaní upozornenia žalovanému na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia úveru zo dňa 24.11.2015 na základe výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 22.1.2016 rozhodol o predčasnej splatnosti úveru, avšak napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu doposiaľ uhradená, po zosplatení úveru žalovaný uhradil len sumu 2,01 eur. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu v žalobe pozostáva z istiny poskytnutého úveru vo výške 3.441,52

eur, úrokov vo výške 180,71 eur predstavujúcich dohodnutý úrok v sadzbe 15,90 % ročne v zmysle zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splátiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia a úrokov z omeškania vo výške 1,60 eur. V súvislosti s uplatneným úrokom z omeškania z nezaplatenej istiny a obchodného úroku vyčísleného ku dňu zosplatenia úveru žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2008 sp.zn.4Cob/62/2007. Odôvodnenie žaloby žalobca doplnil v písomnom podaní zo dňa 20.3.2019 tak, že jeho právo na zosplatenie úveru bolo uvedené v Obchodných podmienkach pre úvery občanom, konkrétne v ich bode 2.8, pričom poukázal na rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15 podľa ktorého spotrebiteľská zmluva nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument a predložil dôkaz o odoslaní druhej upomienky/opakovaného upozornenia žalovanému a o doručení výzvy na predčasné splatenie úveru žalovanému a tiež výpis z osobného účtu žalovaného s tým, že na tento účet bola pripísaná suma 1.287,13 eur, suma 105,-eur predstavovala poplatok za poskytnutie úveru, suma 1.132,11 eur bola použitá na splatenie iného úveru žalovaného a suma 975,76 eur bola tiež použitá na splatenie iného úveru žalovaného. Žalobca pritom poukázal na bod 1.2 zmluvy z ktorého vyplýva účel úveru : bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil Zmluvu a Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., Obchodné podmienky pre úvery občanom, Sadzobník poplatkov, druhú upomienku/opakované upozornenie s dôkazom o jej doručovaní, výzvu na predčasné splatenie úveru s doručenkou, stav omeškaných splátok na úvere, prehľad splácania do predčasného zosplatenia a po ňom, prepočet zmluvných úrokov do zosplatenia a prepočet úrokov z omeškania do zosplatenia, výpis z účtu žalovaného č.1/2015 a 6/2015 a listinu „čerpanie úveru“.

4. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril dňa 28.9.2018 tak, že úver prestal splácať z objektívnych dôvodov, nakoľko 16.3.2016 dostal infarkt po ktorom bol mu voperovaný kardiosťimulátor a následkom čoho bol takmer rok práceneschopný. Po nástupe do zamestnania mu kvôli nesplácaniu pôžičky sestrinho manžela po jeho smrti súdny exekútor ako ručiteľovi strhol tri výplaty, doposiaľ tam spláca po 100,-eur mesačne, pričom spláca dlh aj voči spoločnosti Kruk a Intrum po 70,-eur a 90,-eur mesačne. Uviedol, že toho času je už na riadnom starobnom dôchodku s tým, že vzhľadom na svoje pomery a iné dlhy ktoré spláca prosí o povolenie splátok.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalobca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal s tým, že všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba, resp. odpoveď na výzvu súdu. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Žalovaný k žalobe na pojednávaní vyjadril sa tak, že nevyhýba sa plneniu svojej povinnosti, ale už teraz rôznym veriteľom spláca splátky vo výške 370,-eur mesačne a ostáva mu na život len 140,-eur mesačne. Len z tejto sumy bude môcť žalobcovi niečo splácať, preto prosí o povolenie splátok s tým, že aktuálne aby mal z čoho žiť dokáže splácať len minimálnu splátku, maximálne 40,-eur mesačne. Uviedol, že do tejto ťažkej životnej situácie sa dostal hlavne preto, že spolu so sestrou ručil za dlh jej manžela voči stavebnej sporiteľni, sestrin manžel zomrel a tak ostalo platenie na nich, no keďže sestra bola v hmotnej núdzi, bol na ňu vyhlásený osobný bankrot a celá dlžoba za švagra vo výške 7.600,-eur ostala na ňom. Okrem tejto nepredvídateľnej udalosti do problémov dostala ho aj jeho srdcová príhoda, 3 mesiace poberal len invalidný dôchodok, teraz má starobný dôchodok vo výške 530,40 eur mesačne. Ako dôkaz na preukázanie svojich pomerov žalovaný označil a predložil rozhodnutie o výške dôchodku, doklady o vedenej exekúcii a o riadnom splácaní iných dlhov iným veriteľom a tiež doklady o svojom nepriaznivom zdravotnom stave.

7. Pri svojom výsluchu na pojednávaní žalovaný uviedol, že zmluvu so žalobcom uzavrel, podmienky úveru boli mu vysvetlené, rozumel im, vedel akú sumu mu poskytnúť, koľko má vrátiť, aký je tam úrok a náklady, so zmluvou dostal aj ďalšie dokumenty, obchodné podmienky. Potvrdil, že bola mu ako úver vyplatená suma 3.500,-eur a že na úver zaplatil len 3x 65,04 eur a jedenkrát 6,25 eur s poslednou úhradou v októbri 2015. Tvrdil, že banka preverovala jeho schopnosť splácať úver, pýtali od neho doklady o zamestnaní, pracovnú zmluvu, doklady k príjmu. Čo sa týka vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalobcom, k tomu uviedol, že chodili mu domov výzvy na platenie, upozornenia, nerozporuje podmienky a právo žalobcu predčasne zosplatiť úver. Uviedol, že snažil sa situáciu so žalobcom riešiť, asi pred rokom bol ohľadom toho v banke, no povedali mu že už je to na súde takže sa to už nedá. Vo vzťahu k svojim pomerom uviedol, že nemá žiaden majetok väčšej hodnoty, auto ani úspory, je dôchodca, berie 9 liekov ráno a 7 večer, mesačne dopláca na lieky cca 40,-eur, nie je už schopný pracovať a privyrobiť si.

Tvrdil, že na niektorých dlhoch mu už neostáva veľa k úhrade, preto po ich splatení mohol by žalobcovi platiť aj viac, ale momentálne nie je schopný hradiť viac ako 40,-eur mesačne.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení strán, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, keďže ho považoval za nevyhnutný pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu (§ 295 CSP), oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom a oboznámením sa s dôkazmi o pomeroch žalovaného, keď vykonanie žiadneho z dôkazov nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

9. Medzi žalobcom ako bankou a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 24.6.2015 uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému splátkový úver s označením druhu úveru ako „pôžička“ vo výške 3.500,-eur. Ako účel úveru je v zmluve uvedené bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta. Úver sa žalovaný zaviazal splatiť v 96 mesačných anuitných splátkach vo výške 65,04 eura splatných k 20. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou 1. splátky 20.7.2015 a poslednej splátky 20.6.2023, a to buď inkasom z osobného účtu žalovaného v banke, resp. príkazom na úhradu v prospech inkasného účtu. Žalovaný mal podľa zmluvy zaplatiť za poskytnutie úveru poplatok vo výške 105,-eur, pričom podľa článku 2.5 Zmluvy po uplynutí 18 mesiacov od poskytnutia úveru banka vráti klientovi ním zaplatený poplatok za poskytnutie úveru za predpokladu, že úver bude splácaný výlučne z inkasného účtu, ktorým je osobný účet vedený bankou, klient nebude viac ako 5 dní v omeškaní so splácaním svojich peňažných záväzkov a zároveň nesplatil úver ani jeho časť predčasne. Celková čiastka, ktorú mal podľa zmluvy žalovaný splatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom) bola v zmluve vyčíslená sumou 6.348,84 eura, pri RPMN 18,51 % a úrokovej sadzbe 15,90 % p.a. - fixnej do splatnosti. Suma 6.348,84 eur ako celková čiastka ktorú musí klient zaplatiť zodpovedá súčtu počtu a výšky splátok (96 x 65,04 eur rovná sa 6.243,84 eur) a dohodnutého poplatku za poskytnutie úveru (105,-eur). Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 16,33 %. V zmluve bol dojednaný úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z písomného vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy.

10. Podľa žalobcom predložených výpisov z účtu (čl.51 až 54 spisu) a prehľadu čerpania úveru (čl.55 spisu) v prospech žalovaného bola na jeho účet dňa 24.6.2015 poskytnutá suma 1.287,13 eur, ďalšia suma 1.132,11 eur a 975,76 eur použitá bola na splatenie jeho iného úveru u žalobcu a suma 105,-eur na úhradu poplatku za poskytnutie úveru (spolu 3.500,-eur). Poskytnutie sumy 3.500,-eur žalovaný pred súdom aj sám potvrdil. Žalobca tvrdí, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, preto bol úver v súlade so zmluvou predčasne zosplatený.

11. Prehľad splácania úveru žalovaným (čl. 7 spisu) ako aj prehľad stavu omeškaných splátok na úvere (čl. 8) predložené žalobcom potvrdzujú tvrdenie žalobcu, že žalovaný meškal so splácaním úveru, keď poslednú úhradu na úver uskutočnil dňa 20.10.2015, následne so splácaním úplne prestal, splátky splatné v mesiacoch november, december 2015 a január 2016 (3 celé mesačné splátky) neuhradil a neuhradil ani časť splátky za mesiac október 2015 vo výške 56,78 eur. Zo žalobcom predloženej upomienky zo dňa 24.11.2015 (čl. 5 spisu) označenej ako „Druhá upomienka“ vyplýva, že žalovaný z dôvodu omeškania v splácaní bol upomínaný k splácaniu úveru s tým, že ak sa tak nestane a nedoplatí omeškané splátky vo výške 139,12 eur, bude žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka žiadať jednorazové splatenie celej dlžnej sumy. Žalobca listom z 22.1.2016 (čl. 6 spisu) oznámil žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovaného na predčasné splatenie celého úveru, na základe čoho vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť žalobcovi celý dlh. Jeho výšku uviedol žalobca vo výzve sumou 3.683,83 eura, na splatenie ktorej poskytol žalobca žalovanému lehotu do 1.2.2016. Zároveň bol vo výzve žalovaný upozornený, že uvedený dlh sa denne úročí a rastie. Žalobca predloženou doručenkou (čl. 49 spisu) preukázal, že uvedenú výzvu žalovaný prevzal dňa 28.1.2016.

12. Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pohľadávku banky voči žalovanému predstavovala suma 3.683,83 eur a pozostávala z nevrátenej istiny úveru vo výške 3.441,52 eur, úrokov vo výške 180,71 eur a úrokov z omeškania vo výške 1,60 eur, čo zodpovedá prehľadu splácania a započítavania splátok úveru žalovaným do predčasného zosplatenia úveru (čl. 7 spisu) a prepočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania predložených žalobcom (rub čl. 8 a čl. 9 spisu). Žalobca tvrdí, že po predčasnom zosplatení úveru žalovaný uhradil mu len sumu 2,01 eur. Podľa potvrdenia na rube čl.7 spisu stalo sa tak dňa 28.1.2016.

13. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je bankou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov. Žalovaný pri uzavretí úverovej zmluvy vystupoval ako fyzická osoba - nepodnikateľ.

Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

14. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami (24.6.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

16. Podľa § 9 ods.1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods.2 tohto zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,18aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade

s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode. 21. Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 24.6.2015 a predloženými výpismi z účtu (čl. 51-54 spisu) a prehľadom čerpania úveru (čl. 55 spisu), v ktorých je zaznamenané vyplatenie úveru žalovanému preukázal, že svoju povinnosť z úverovej zmluvy splnil, poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prospech žalovaného spotrebiteľský úver vo výške 3.500,-eur, čo žalovaný sám potvrdil. Nesporil ani to, že úver prestal splácať s tým, že na úver zaplatil žalobcovi do predčasného zosplatnenia úveru len 201,37 eur a po zosplatnení úveru len sumu 2,01 eur. Žalobca tvrdí, že žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, preto úver bol predčasne zosplatnený a neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v časti dôvodná a v časti nedôvodná.

22. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (24.6.2015), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Po posúdení obsahu zmluvy súd konštatuje, že táto bola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme a že čo do dodržania základných náležitostí predpísaných v § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch ako podmienka vzniku nároku na úroky a poplatky za úver jej nie je vytknúť, preto nejde o bezúročný a bezpoplatkový úver v zmysle § 11 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch a žalobcovi podľa názoru súdu vznikol nárok na dohodnuté poplatky a úroky za úver za dobu do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

23. Povinnosťou žalovaného bolo poskytnutý úver splácať v splátkach vo výške 65,04 eur mesačne s prvou splátkou splatnou dňa 20.7.2015 a ďalšími splátkami splatnými vždy do 20. dňa v mesiaci až do zaplatenia poslednej splátky splatnej dňa 20.6.2023. Povinnosť splácať úver v dohodnutých splátkach žalovaný plnil len do septembra 2015, splátku splatnú v októbri 2015 už uhradil len v časti (6,25 eur) a splátky splatné v novembri a decembri 2015 ako aj splátku splatnú v januári 2016 neuhradil už ani sčasti, čo sám potvrdil. Podľa článku 1 bod 1 a článku 2 bod 2.8 úverovej zmluvy sú jej súčasťou aj Obchodné podmienky pre úvery občanom, pričom v týchto je v článku 2.8 v spojení s článkom 2.9.1. dojednanie, že v prípade zmeny okolností na strane klienta, za ktoré sa považuje aj nezaplatenie ktorejkoľvek čiastky dlžnej podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti môže banka vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru s tým, že doručením výzvy sa všetky čiastky, ktoré sú dlžné podľa zmluvy o úvere (istina aj príslušenstvo) stanú splatné okamžite alebo v deň určený bankou vo výzve adresovanej klientovi. Žalovaný ani nerozporoval, že bol v omeškaní v dôsledku ktorého žalobca bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Zákonné podmienky pre takýto postup v zmysle § 565 a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka podľa názoru súdu boli splnené, nakoľko bolo dohodnuté právo žalobcu žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, žalovaný bol viac ako tri mesiace v omeškaní so zaplatením splátky a bol žalobcom listom zo dňa 24.11.2015 (označeným ako druhá upomienka ktorého doručovanie žalobca preukázal dokladom na čl.50 spisu a sám žalovaný potvrdil), teda v lehote podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka upozornený na uplatnenie tohto práva žalobcu. Preto ak žalobca listom zo dňa 22.1.2016, ktorý podľa doručky na čl.49 spisu žalovaný prevzal dňa 28.1.2016 žalovanému oznámil vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, bolo to po práve a žalovaný v dôsledku straty výhody splátok bol povinný zaplatiť žalobcovi jednorázovo všetky oprávnené nároky z úverovej zmluvy. Podľa prehľadu splácania po predčasnom zosplatnení (rub čl.7 spisu) zaplatil žalovaný po predčasnom zosplatnení úveru len sumu 2,01 eur dňa 28.1.2016. Nezaplatenie zvyšku dlžnej sumy žalovaný sám potvrdil. Súd preto žalobu žalobcu v rozsahu uvedenom ďalej mal za dôvodnú.

24. Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie nevrátenej úverovej istiny vo výške 3.439,51 eur a úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 180,71 eur, tieto nároky žalobcu súd považoval za preukázané tak čo do základu ako aj výšky a za plne dôvodné. Žalobca preukázal, že v prospech žalovaného ako dlžníka poskytol sumu úveru 3.500,-eur. Zo zaplatených anuitných úverových splátok žalovaného v celkovej výške 201,37 eur bola v súlade so zmluvou na istinu započítaná suma 58,48 eur, preto dlh žalovaného na istine činil ku dňu predčasného zosplatnenia úveru 3.441,52 eur (3.500 eur - 58,48 eur) a po zaplatení sumy 2,01 eur žalovaným po zosplatnení úveru je aktuálne vo výške 3.439,51 eur a tak v tejto časti žalobu žalobcu súd mal za dôvodnú.

25. Za dôvodnú mal súd žalobu aj v časti požadovaných úrokov nezaplatených za dobu do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 180,71 eur, nakoľko nárok na úroky z úveru v sadzbe 15,9 % ročne, ktorá neodporuje zákonu ani dobrým mravom má oporu v zmluve a táto výška úrokov do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola preukázaná.

26. Žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 5 % ročne s tým, že úrok z omeškania požaduje jednak z omeškaných splátok do predčasného zosplatnenia úveru (vo výške 1,60 eur) ako aj zo zosplatnenej istiny úveru, a to odo dňa 23.1.2016 zo sumy 3.441,52 eur do 28.1.2016 a odo dňa 29.1.2016 zo sumy 3.439,51 eur do zaplatenia, a že úroky z omeškania žiada aj z nezaplatených úrokov vo výške 180,71 eur.

27. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Čo sa týka úroku z omeškania vo výške 1,60 eur požadovaného z omeškaných splátok do predčasnej splatnosti úveru, tento súd priznal, nakoľko žalovaný meškal so splácaním splátok úveru a výpočet úroku z omeškania žalobcom (čl.9 spisu) vychádzajúc zo sadzby 5 % ročne dohodnutej v zmluve a neprevyšujúcej zákonnú sadzbu z týchto splátok zodpovedá omeškaniu žalovaného.

32. Čo sa týka úroku z omeškania požadovaného za dobu od 23.1.2016, žalobca predloženou výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 21.1.2016 adresovanou žalovanému, v ktorej ho žalobca vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy v dôsledku omeškania s úhradou jeho záväzkov najneskôr do 1.2.2016 preukázal, že žalovaný bol k vráteniu dlžnej sumy vyzvaný. Keďže v určenej lehote z dlžnej sumy nevrátenej úverovej istiny vo výške 3.441,52 eur zaplatená bola len suma 2,01 eur, žalovaný je v omeškaní so zaplatením nevrátenej úverovej istiny, avšak nie odo dňa 23.1.2016 ako tvrdil žalobca, ale až odo dňa 2.2.2016, keďže vo výzve na predčasné splatenie úveru bola mu na úhradu dlžnej sumy poskytnutá lehota do 1.2.2016. Kým žalobca žalovanému neoznámil, že stratil výhodu splátok lebo využil právo žiadať predčasné splatenie úveru, žalovaný logicky nemohol meškať so zaplatením zosplatnenej sumy úveru, lebo o povinnosti ju celú plniť ešte nevedel, dozvedieť sa to mohol až z listu zo dňa 22.1.2016 doručenému mu dňa 28.1.2016, teda z doručenej výzvy žalobcu s oznámením o zosplatnení úveru. Preto nemožno ho k povinnosti platiť úrok z omeškania zaviazat' spätne, už odo dňa 23.1.2016. Na splnenie povinnosti zaplatiť celú zosplatnenú sumu úveru žalobca poskytol žalovanému lehotu do 1.2.2016 preto až nezaplatením celej zosplatnenej sumy úveru v uvedenej lehote sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojej povinnosti a preto úrok z omeškania z úverovej istiny priznal súd až odo dňa 2.2.2016, kedy dlžná istina bola už len vo výške 3.439,51 eur, nakoľko sumu 2,01 eur hradil žalovaný ešte v lehote mu na to poskytnutej (do 1.2.2016). Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (5 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dňom 2.2.2016 dostal do omeškania so zaplatením nevrátenej úverovej istiny a jeho omeškanie trvá, uložil mu súd spolu so sumou 3.439,51 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.439,51 eur od 2.2.2016 do zaplatenia. V časti úroku z omeškania požadovaného za dobu pred 2.2.2016 a nad sumu 3.439,51 eur súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

33. Čo sa týka žalobcom uplatnených úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov vo výške 180,71 eur, podľa názoru súdu tieto úroky z omeškania priznať nebolo možné.

34. Žalobca na podporu svojho názoru, že patria mu úroky z omeškania aj z úrokov poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2008 sp.zn.4Cob/62/2007. Hneď úvodom tejto časti odôvodnenia

preto súd uvádza, že uvedený viac ako 10 rokov starý rozsudok v obchodnej veci nereprezentuje aktuálnu „ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít“ (článok 2 ods.2 základných princípov CSP) vzhľadom na existujúce aktuálne opačné súdne rozhodnutia zaiste aj žalobcovi dobre známe, nakoľko v ďalej uvedených konaniach bol ako žalobca stranou v spore, vid' napr. rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn.13Co/267/2017, alebo Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/132/2017, 16Co/18/2017, 23Co/95/2017, 18Co/30/2018 alebo 4Co/114/2017.

35. Pre úplnosť treba uviesť, že obdobne ako je to pri otázke úrokov za dobu po mimoriadnom zosplatnení úveru, tak aj v otázke existencie či neexistencie nároku veriteľa na úrok z omeškania z úroku sa aplikačná prax rozchádza. Časť súdov nárok na úrok z omeškania z úrokov považuje za dôvodný, časť nie. Súd však je názoru, že úrok z omeškania z úroku nemožno priznať a preto ho nepriznal, a to z nasledujúcich dôvodov.

36. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. V zmysle tejto právnej úpravy je potrebné odlišovať zmluvné úroky od úrokov z omeškania, na ktoré vzniká veriteľovi právo zo zákona. Oneskoreným zaplatením úrokov z úveru podľa názoru súdu nevzniká právo na ďalšie úroky z omeškania. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 1995 sp. zn. 6 Obdo 4/94 (R 70/1995) úroky z omeškania nie sú súčasťou pohľadávky, ale len jej príslušenstvom. Oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na ďalšie úroky z omeškania (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka).

37. Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo pohľadávky, t. j. úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky. V tejto súvislosti súd podporne poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 35 Odo 101/2002, zo dňa 24.3.2004 (Rc 5/2006.)

38. Z toho dôvodu potom žalobcovi patria do zosplatnenia úveru úroky z úveru a po zosplatnení už žalobcovi patria iba úroky z omeškania.

39. Vzhľadom na rozchádzanie sa slovenskej aplikačnej praxe v tejto otázke a vyššie uvedený poukaz súdu na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 35 Odo 101/2002, zo dňa 24.3.2004 (Rc 5/2006) je treba uviesť, že aj stanovisko Najvyššieho súdu ČR k danej otázke sa postupom času vyvíjalo a menilo, avšak ustálilo sa na názore, že úroky z omeškania z úrokov veriteľovi nepatria. Najskôr NS ČR v rozsudku z 4. 3. 2002, sp. zn. 33 Odo 47/2002, zaujal názor, že (pre úplnosť citované v pôvodnom, českom znení) „Nesplacení smluvních úroků v dohodnuté lhůtě opravňuje věřitele vymáhat po dlužníkovi úrok z prodlení, neboť nesplacené smluvní úroky se stávají dluhem, a podle § 517 obč. zák. může věřitel po dlužníkovi požadovat vedle plnění i úrok z prodlení. Proto je možno požadovat úrok z prodlení z nezaplacených smluvných úroků...“ Nasledujúcim rozhodnutím veľkého senátu obchodného kolégia NS ČR zo dňa 24. 3. 2004, sp. zn. 35 Odo 101/2002, sa však od vyššie uvedeného ponímania NS ČR odchytil a právo veriteľa požadovať po dlžníkovi úrok z omeškania z nesplatených zmluvných úrokov bez ďalšieho nepriznáva. Vo svojom rozhodnutí pripomína delenie peňažných záväzkových právnych vzťahov, na ktorom stavia svoju argumentáciu, a to na vzťahy hlavné a vedľajšie, pričom sa k prípustnosti úrokov z omeškania z príslušenstva pohľadávky vyjadril nasledovne (pre úplnosť citované v pôvodnom, českom znení): „...Vedlejším a akcesorickým peněžitým záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právný vzťah úrokový, který vzniká pouze tehdy, jestliže mezi účastníky existuje peněžitý záväzkový právný vzťah hlavní....Občanský zákoník (a v návaznosti na něj i obchodní zákoník) rozeznává úroky a úroky z prodlení. Úroky z prodlení mají povahu sankce (sankční úroky) za prodlení dlužníka se splněním závazku (§ 517 odst. 2 obč. zák.). Platí se vedle vlastního plnění stanoveným procentem z té části dluhu, s níž je dlužník v prodlení...Tím, že včas nesplatí úroky z jistiny, se dlužník dostává do prodlení s plněním příslušenství, nikoli do prodlení s plněním vlastního dluhu (jistiny). Právo požadovat po dlužníku příslušenství z příslušenství (zde úroky z prodlení ze smluvných úroků) pak věřitel nemá proto, že občanský ani obchodní zákoník mu tuto možnost nepřiznávají. Jinak řečeno, ani obchodní, ani občanský zákoník nezakotvují majetkové sankce pro případ prodlení s placením příslušenství pohľadávky...Rozumí-li se pohľadávkou ve smyslu úpravy obsažené v ustanovení § 121 odst. 3 obč. zák. jistina..., pak ovšem nemůže nárok na příslušenství z příslušenství pohľadávky plynout ani z dikce ustanovení § 517 odst. 2 obč. zák.; úsudek, že lze přiznat úrok z prodlení nebo poplatek z prodlení z příslušenství pohľadávky, odůvodněný toliko úpravou obsaženou v posledně označeném ustanovení, by totiž bez vazby na ustanovení § 121 odst. 3 obč. zák. vedl k absurdnímu závěru, že takto přiznané příslušenství z jistiny již není příslušenstvím pohľadávky, nýbrž nově vzniklou

samostatnou pohledávkou...Tím není dotčeno právo účastníků dohodnout se (typově např. v mezích smlouvy o úvěru - srov. § 497 a násl. obch. zák.), že sjednané úroky se stanou součástí jistiny [že k ní podle dohody účastníků budou přičítány coby civilní plody peněz (fructus civiles)], a následně pak právo věřitele požadovat, aby dlužník pro případ prodlení s placením takto zvýšené jistiny platil sjednanou nebo zákonem stanovenou sazbu úroku z prodlení. Uvedené však nic nemění na skutečnosti, že se takto opět úročí pouze jistina a nikoli příslušenství pohledávky. Braní úroků z úroků (tzv. anatocismus) bylo zapovězeno již podle tradic římského práva, přičemž totéž platilo v českém právu i historicky.“ Aj v svojej neskoršej judikatúre už NS ČR iba rozvádza vyššie uvedenú argumentáciu a od svojho stanoviska sa nijako neodchýľuje. Z obdobných rozhodnutí NS ČR stojí za zmienku napr. rozsudok sp. zn. 32 Odo 21/2002, uznesenie sp. zn. 29 Odo 919/2006, či rozsudok sp. zn. 29 Odo 689/2006, podľa ktorého nie je podstatné, či veriteľ požaduje zaplatenie úrokov z omeškania z dohodnutých úrokov na základe zákona či dohody s dlžníkom, lebo "...ustanovení § 121 odst. 3 občanského zákoníku je ve vymezení příslušenství pohledávky ustanovením kogentním a vytvořit novou kategorií 'příslušenství z příslušenství' dohodou účastníků by tak znamenalo chovat se v rozporu se zákonem (§ 39 obč. zák.)... Smluvní ujednání o placení úroků z prodlení ze smluvených úroků je ve smyslu § 39 obč. zák. neplatné pro rozpor se zákonem.“

40. Vychádzajúc z definície príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Pohľadávkou sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina) na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovat aj sankcie za omeškание s platením) dochádza priamo zo zákona až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku, alebo iným jeho zánikom zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový, pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa dlžník do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dohodnutých úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, nakoľko nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Ak sa teda rozumie pohľadávkou v zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka istina (plnenie z hlavného peňažného záväzku), potom nemôže nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky plynúť ani z dikcie ustanovenia § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka. Prípadná odlišná dohoda strán v tomto smere potom podľa názoru súdu je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, v spotrebiteľskom vzťahu navyše nemôže obstáť ani z pohľadu jeho § 53 ods.1,5 a § 54 ods.1.

41. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti požadovaného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 180,71 eur predstavujúcej vyčíslené úroky zamietol a priznal iba úroky z omeškania z nevrátenej úverovej istiny, t.j. zo sumy 3.439,51 eur od 2.2.2016 do zaplatenia.

42. Keďže žalovaný žiadal o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto jeho žiadosť a využitím práva vyplývajúce mu z ust. § 232 ods.3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovanému platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach, avšak nie vo výške najviac 40,-eur mesačne žiadanej žalovaným, ale vo výške 70,-eur mesačne. Súd má za to, že vzhľadom na ničím nespochybnené pomery žalovaného zistené jednak z jeho výsluchu (ktorý je v zmysle § 195 CSP a § 295 CSP jedným z dôkazných prostriedkov), ako aj z početných listinných dôkazov ním predložených na pojednávaní, s prihliadnutím na výšku dlžnej sumy a dĺžku omeškania s jej zaplatením splátkou, ktorá zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenou v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia je splátka vo výške 70,-eur mesačne. Ak žalovaný žiadal povoliť splácať dlh splátkou najviac 40,-eur mesačne, tak tomu nebolo možné vyhovieť, lebo vzhľadom na výšku dlhu a narastajúceho príslušenstva v podobe úrokov z omeškania taká výška splátky by bola príliš nízka, nezabezpečovala by reálne uspokojenie veriteľa v primeranom čase a nezodpovedala by požiadavke na spravodlivú ochranu práv žalobcu. Uvedená výška splátky by bola omnoho nižšia ako samotná splátka úveru dojednaná pôvodne v úverovej zmluve, pričom v ročnom súhrne pokrývala by vo veľkej časti len úroky z omeškania, čím by k reálnemu splácaniu dlhu takouto splátkou dochádzalo len veľmi pomaly a ten by pretrvával mnoho rokov. Súd nijako nespochybňuje aktuálnu ťaživú situáciu žalovaného, ktorý predloženým rozhodnutím Sociálnej poisťovne (čl.67 spisu) preukázal, že jeho príjmom je len starobný dôchodok vo výške 530,40 eur mesačne a predloženými exekučnými príkazmi a ďalšími listinami (čl.68 až 107 spisu) preukázal jednak svoj nepriaznivý zdravotný stav, ako aj množstvo iných dlhov. Zároveň preukázal, že tieto svoje iné dlhy pravidelne spláca, čo vytvára predpoklad pre záver, že v prípade

povolenia splátok bude riadne plniť svoju povinnosť v splátkach aj voči žalobcovi. Po zaplatení daných splátok na iné dlhy tak ako ich žalovaný preukázal mu na základné životné potreby (lieky, strava, hygiena, ošatenie a pod) zostáva mesačne skutočne nízka suma. V tomto prípade ale, najmä vzhľadom na výšku dlžnej sumy a dĺžku omeškania s jej zaplatením nie je možné úplne nadradiť aktuálne osobné a majetkové pomery žalovaného nad právo žalobcu na uspokojenie jeho oprávneného peňažného nároku, keďže by to znamenalo neúmerne zvýhodnenie žalovaného ako dlžníka na úkor žalobcu ako veriteľa. Z vyššie uvedených dôvodov súd žiadosti žalovaného o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach najviac 40,-eur mesačne nemohol vyhovieť a povolil splátky vo výške 70,-eur mesačne, keďže práve v tejto výške podľa názoru súdu ide o minimálnu prípustnú výšku splátky primeranú výške dlhu, postaveniu žalobcu, ktorý ako veľká banka nebude tým neprimerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach, pomerom žalovaného a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu a rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ako i žalovaného a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP). K vyjadreniu žalobcu zo dňa 20.3.2019 že nesúhlasí so splácaním dlhu v splátkach lebo žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o svojej nepriaznivej finančnej situácii súd uvádza, že povolenie splátok súdom v zmysle § 232 ods.3 a 4 CSP nie je viazané na súhlas žalobcu. Čo sa týka námietky nepredloženia dôkazov o situácii žalovaného, v zmysle § 188 ods.1 Civilného sporového poriadku súd vykonáva dôkazy na pojednávaní. Žalobca sa dobrovoľne rozhodol pojednávania nezúčastniť, pričom žalovaný na pojednávaní predložil početné a konkrétne dôkazy o svojich nepriaznivých pomeroch, súd tieto dôkazy zákonným spôsobom na pojednávaní vykonal, práva sa k nim priamo na pojednávaní vyjadriť sa žalobca sám vzdal tým, že sa rozhodol pojednávania osobne nezúčastniť a keďže dôkazy predložené žalovaným viedli súd k záveru o dôvodnosti aplikácie § 232 ods.3 druhá veta a odsek 4 CSP, splátky žalovanému povolil.

43. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že čo do požadovanej istiny, kapitalizovaných úrokov a kapitalizovaných úrokov z omeškania žalobca bol plne úspešný, neúspešný bol len v nepatrnej časti, a to len čo do zaplatenia pokračujúceho úroku z omeškania za dobu od 23.1.2016 do 2.2.2016, a čo do zaplatenia úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov.

44. Aktuálny civilný sporový poriadok síce neprevzal úpravu § 142 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku a preto zohľadniť sa má pri rozhodovaní o trovách konania v zásade každý, aj nepatrný neúspech, a to aj neúspech len čo do príslušenstva pohľadávky, avšak to podľa názoru súdu nemožno aplikovať absolútne v tom zmysle, že aj v prípade ako je tu, kedy v percentuálnom vyjadrení pomer úspechu a neúspechu žalobcu je 99,20 % ku 0,80 % by súd mal takýto nepatrný neúspech premietnuť do určenia rozsahu nároku na náhradu trov konania.

45. CSP ani nevymedzuje, či rozsah nároku na náhradu trov konania má súd vyjadriť percentom, ak áno či v celých číslach, či na koľko prípadne desatinných miest, alebo či ho má a môže vyjadriť zlomkom a podobne, pričom princípu racionality v práve, ako aj hospodárnosti konania (článok 17 základných princípov CSP) by zaiste nezodpovedal postup, kedy by súd ako neúspech bral neúspech, ktorý tu zodpovedá 0,80 percentám uplatňovaného nároku.

46. Úspech žalobcu preto podľa § 255 ods.1 CSP odôvodňoval priznanie mu nároku na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

47. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.